

Sygn. akt V CNP 100/11

POSTANOWIENIE

Dnia 9 października 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz

w sprawie ze skargi E. K.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego

wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 15 grudnia 2010 r., w sprawie z powództwa K. K.

przeciwko E. K.

o rozwód,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 9 października 2012 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 15 grudnia 2010 r. Sąd Apelacyjny oddalił apelację pozwanej E. K. od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 11 czerwca 2010 r., którym - między innymi - orzeczono rozwód, a wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnią córką stron powierzono pozwanej, ograniczając jej tę władzę poprzez nadzór kuratora sądowego.

E. K. zakwestionowała skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 15 grudnia 2010 r. w części dotyczącej ograniczenia jej władzy rodzicielskiej poprzez ustanowienie nadzoru kuratora sądowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniesiona skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest niedopuszczalna z dwóch przyczyn. Nie spełnia wymagania określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c., a także w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c., skarga powinna zawierać wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe. W judykaturze ukształtowany jest pogląd, że aby spełnić to wymaganie nie wystarczy wskazać, że od zaskarżonego orzeczenia nie przysługuje skarga kasacyjna, a nawet skarga o wznowienie postępowania. Należy w tym zakresie przedstawić wyczerpujący wywód i oprzeć go na przekonującym uzasadnieniu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 stycznia 2006 r., III CNP 23/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 140).

Wymaga podkreślenia, że rozstrzygnięcie co do władzy rodzicielskiej nie jest definitywne, a zmiana w tym przedmiocie możliwa jest w postępowaniu prowadzonym w trybie art. 106 k.r.o. Skarżąca w skardze nie wykazała, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia nie jest i nie było możliwe. Po zapadnięciu zaskarżonego skargą orzeczenia taka zmiana nastąpiła, ponieważ postanowieniem z dnia 10 sierpnia 2011 r. uchylono E. K. nadzór kuratora sądowego stanowiący ograniczenie jej władzy rodzicielskiej.

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wymaga również uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody wywołanej kwestionowanym orzeczeniem (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. w związku z art. 424¹ § 1

k.p.c.), a niespełnienie tego wymagania powoduje odrzucenie skargi (art. 424⁸ § 1 k.p.c.). Przesłanka uprawdopodobnienia szkody jest spełniona, jeżeli skarżący wykaże jej rodzaj i realny rozmiar (por. postanowienie z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05 OSNC 2006, nr 1, poz. 16). Skarżąca nie uprawdopodobniła wystąpienia szkody wywołanej zaskarżonym w części wyrokiem.

Z powyższych względów skarga podlega odrzuceniu na podstawie art. 424⁸ § 1 i § 2 k.p.c.